

NOVA LICA

VISUAL ART

*Upoznajte mlade autore umjetnosti 21. stoljeća,
NOVE KREATIVNE SNAGE domaće
kulturne scene, čiji je talent prepoznat i u svijetu*

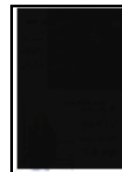
Priredile: MIRJANA BRABEC I NAMBI KEZIĆ

Foto: MARE MILIN

JELENA OROZ,
animatorica i redateljica

„Vučje igre“ naziv je priče o tri malena vuka koju je ova mlada animatorica osmislila kao dio svog diplomskog rada i koja je na međunarodnom festivalu animiranog filma Annecy u Francuskoj postigla zavidan uspjeh, a samim time i postavila čvrste temelje obećavajuće karijere te dala autorici jak vjetar u leđa. Sati sjedenja pred različitim ekranima (rad animatora odvija se na tabletima jednako kao i na PC-u) svakodnevica su Jelene Oroz, ali kada se proces nastajanja animiranog filma razloži na svoje temeljne faktore, rezultat je puno impresivniji od opisa radnoga mjesta - od praznog dokumenta uz pomoć programa za animaciju plod mašte postaje dvodimenzionalni lik u pokretu. Upravo su neiscrpne mogućnosti ove likovne discipline (baš ta riječ je prilična zbog vremena koje ulazi u proces izrade jednog filma) pokretač za Jelenu koja kroz različite projekte istražuje svoj umjetnički potpis. Nakon odrađenog spota za bend Fakofbolan, svoju energiju usmjerila je u timski rad na dugometražnom dokumentarnom projektu Anje Kofmel naziva „Chris the Swiss“ u kojem je, uz zajednički kreativni input cijelog tima, zadužena za koloriranje. No nakon završetka ovog internacionalnog projekta Jelena se namjerava posvetiti daljnjem istraživanju vlastite imaginacije, i to kroz svoj prvi autorski film „Dva na dva“ u produkciji studija Bonobo.

NIKOLA BOJIĆ, autor instalacija i teoretičar vizualne kulture

Umjetnost i dizajn u javnom prostoru u središtu su interesa ovog Splitsanina s diplomom povijesti umjetnosti i informacijske znanosti zagrebačkog Filozofskog fakulteta i postdiplomskim studijem na Harvard Graduate School of Design u Cambridgeu u SAD-u. Tu je nastao njegov prvi zapaženi rad „Praznina u ulici Felton“, izložen na T-HT izložbi 2014., kojim je našu sve veću ovisnost o suvremenoj tehnologiji i galopirajuću površnu komunikaciju prokomentirao informacijskom tišinom materijaliziranom u prostornom odljevu optočenim zlatom. Djelovanjem u javnom

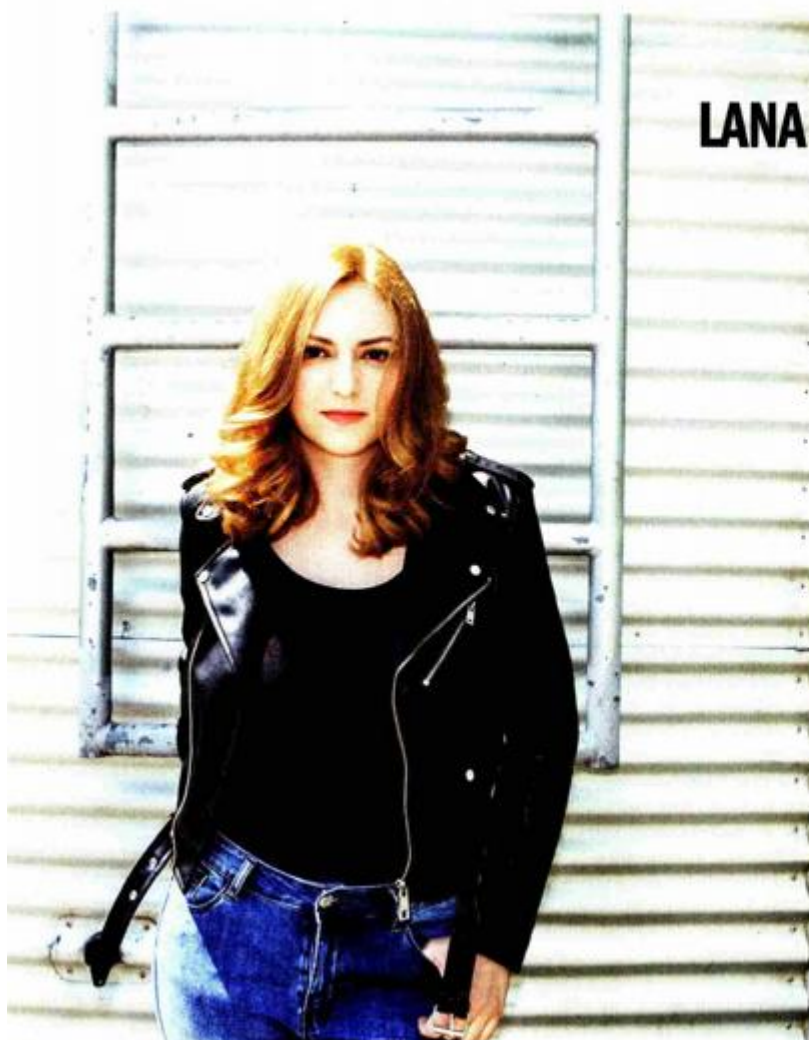
prostoru, smatra Nikola, umjetnik provocira društvenu svijest i potiče na djelovanje. Njegovi projekti propituju socio-političke odnose i često nastaju kao spoj teorijskog i povijesnog istraživanja te dizajnerske spekulacije o budućnosti naše urbane svakodnevice, a svoja istraživanja nerijetko prezentira na međunarodnim konferencijama i festivalima čije su tema kreativne industrije, gradovi budućnosti, umjetnost i politike javnog prostora. Njegove radove trenutno možete pogledati u Muzeju znanosti i tehnologije Leonardo da Vinci u sklopu Milanskog trijenala dizajna.

LANA STOJIĆEVIĆ, vizualna umjetnica

U samo malo više od četiri godine aktivnog sudjelovanja na umjetničkoj sceni, Lana Stojićević svojim pomno promišljenim i impresivno izvedenim projektima nametnula se kao *the one to watch*, što je 2015. potvrdio i HDLU ovjenčavši je nagradom za najboljeg mladog umjetnika. Nakon što je napustila splitsku Umjetničku akademiju s diplomom slikarstva te dvjema nagradama - Dekanovom i Rektorovom, uskoro je svoje mjesto našla i na uglednom godišnjem pregledu aktualne likovne produkcije, MSU-ovoj izložbi T-HT nagrada, a njezini tada izloženi gobleni naziva *Dvobaj* privukli su mnogo pažnje. Uskoro nakon toga Lana se posvetila nešto drugačijim, multimedijalnim projektima. Među njima valja spomenuti i Grand prix Erste fragmenata nagrađeno *Crno brdo*, rad koji tematizira problem industrijskog otpada u selu Biljane Donje ispričan serijom začudnih fotografija, video i audio zapisa te ponovno, u novom svjetlu, otkriva Lanin izniman talent za tradicionalnu tehniku ručnog veza. Njezin posljednji pothvat, *Projekt Villa Roza*, manifestirao se u obliku goleme svadbene torte jarkoružičaste boje koja svojom vanjštinom i ornamentima humoristično imitira bespravno građene kuće na našoj obali te simbolizira pohlepu njihovih vlasnika.

Make-up: Maja Antonović i Seka Kožul

NOVA LICA

BOJAN KRIŠTOFIĆ,
 dizajner i likovni kritičar

Dobro nam poznatu mantru *labor omnia vincit* uspješno je usvojio i u svoju svakodnevicu primijenio ovaj energični grafički dizajner kojega brojni raznorodni projekti na području vizualnih umjetnosti permanentno uvlače u centar aktualnih zbivanja. Premda je svoj profesionalni dom nedavno pronašao u Superstudiju, *in-house* studiju Croatian Design Superstorea, gdje pridonosi i organizaciji nadolazećeg Design District festivala, Bojan Krištofić ovoga mjeseca također je svoj potpis ponosno stavio i na dizajn vizualnih materijala nedavno održanih Trnjanskih kresova (* povodom 71. godišnjice oslobođenja Zagreba; u suradnji s Mladim antifašistkinjama Zagreba te arhitektima Svenom Sorićem i Hrvojem Spudićem). No tu njegova priča ne staje jer sada svoju pažnju usmjerava i k potpuno drukčijem, znatno intimnijem projektu - samostalnoj izložbi crteža koju ćemo imati priliku pogledati ove jeseni u galeriji Bravo. Iako priznaje da će u nekom trenutku morati uzeti godišnji odmor, Bojan svoj status aktera i komentatora suvremene scene vizualnih umjetnosti u Hrvatskoj vrijedno gradi i poduzim suradnjom s portalima Vizkulturom, Kulturpunktom i drugim relevantnim neprofitnim medijima, pritom uspješno balansirajući i nadopunjujući svoju prvu ljubav, onu prema dizajnu, s plodnim radom na području likovne kritike.

IVAN DOROTIĆ,
 glavni urednik Vizkulture i fotograf

Osnivač i glavni urednik portala Vizkultura Ivan Dorotić najzaslužniji je za promociju i popularizaciju vizualne kulture i umjetnosti na domaćoj kulturnoj sceni. Kroz vijesti, najave, intervjue, osvrtne i kolumne Vizkultura od 2013. pomno prati događanja na području umjetnosti, fotografije, dizajna i arhitekture te predstavlja nove mlade autore s područja najpromulzivnijih umjetnosti 21. stoljeća, razvivši se u kratkom roku u živu platformu na kojoj mladi kreativci imaju priliku prezentirati sebe i svoj rad. Ivan je Splitsanin s diplomom zagrebačkog Arhitektonskog fakulteta, gdje je dvije godine bio asistent, no njegova je prva ljubav fotografija te kao *freelance* fotograf

surađuje s najjačim imenima domaće arhitektonske scene, dok su umjetnička fotografija, uređivanje Vizkulture te pisanje o vizualnoj kulturi za *online* i tiskane medije (već je tri godine dopisnik iz Hrvatske za nizozemski arhitektonski magazin o europskoj arhitekturi A10) njegova duševna hrana. Posebno zapažena bila je njegova samostalna fotografska izložba „Podstanari“, kao i autorska suradnja na Muzeju Apoksiomena, gdje je koautor jedne sobe. U novije vrijeme Ivan fotografske projekte potpisuje sa svojom poslovnom i životnom partnericom Majom Bosnić, suosnivačicom i urednicom Vizkulture, pa ćete ga prepoznati iza potpisa Bosnić+Dorotić.

MIA MARIĆ I IGOR MANASTERIOTTI, grafički dizajneri

Deset godina zajedničkog profesionalnog i sedam privatnog života jedinstvena su baza na kojoj su Mia Marić i Igor Manasteriotti izgradili svoje malo dizajnersko carstvo. Karijeru su započeli u velikoj agenciji, a nakon toga, u vrijeme kada se to možda i nije činilo kao logičan potez, osnovali su i vlastiti dizajn studio s kojim su ostvarili poslovično idealnu poziciju: biti sam svoj šef. Riskantan potez bio je višestruko nagrađen pa su u kratkom roku impresivne crtice ušle u njihov rezime -

orden dizajnerske manifestacije Sudnji dan, članak u prestižnom Communication Arts Magazineu, ali i globalno relevantno priznanje PRINT Magazinea za najbolji portfolio. No veliki kreativni apetit ovog šarmantnog dvojca odveo ih je (ne i odvojio!) u različitim smjerovima. Igor je trenutno art-direktor vlastitog studija za vizualni branding, Manasteriotti DS, gdje pomnu pažnju posvećuje svakom od svog rastućeg broja klijenata, a kao krunu svog rada, ne libi se reći, priželjkuje dugoročnu

prepoznatljivost svog pročišćenog potpisa. Odvojivši se od Igora, Mia je pak hrabro zagazila u modne vode, korak koji nije prošao bez odjeka. Naime, ona je kreativna direktorica brenda Clox, čije ste slatke cipelice sa satovima zasigurno već primijetili. Trenutno intenzivno radi na lansiranju Cuckoo Time kolekcije, linije *clutch*-torbica koje oblikom podsjećaju na stare zidne satove, a koje na svjež način povezuju njezinu ljubav prema vremenu i zabavnim *accessoiresima*.

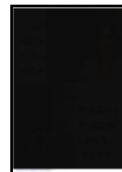

MARKO HRASTOVEC I SANDRO DUJMENOVIĆ

dizajneri, autori Louvreove nove tipografije

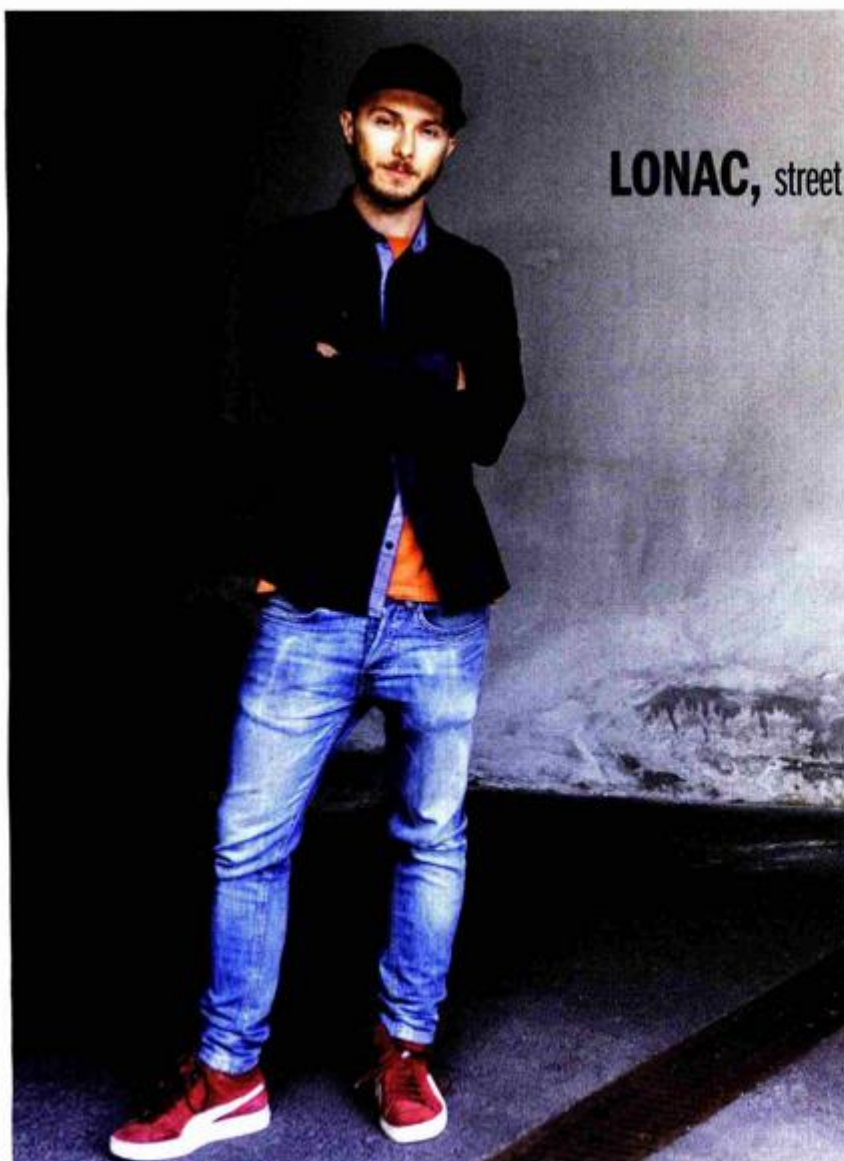
Mladi dizajneri s diplomom Studija dizajna u Zagrebu, osvojili su Louvre! Vizualna komunikacija Louvrea, od plakata i kataloga do *web sitea*, doslovce sve što slavni pariški muzej bude tiskao i objavljivao u digitalnoj komunikaciji, bit će ispisano njihovom tipografijom, elegantnim i suvremenim pismom koje su nazvali Louvre Sans i Louvre Serif. Taj posao iz snova dobili su na natječaju koji je najpoznatiji muzej na svijetu raspisao potkraj prošle godine, u kojem su sudjelovali na poziv francuske branding agencije Dream On, koja je razvijala cjeloviti program vizualnog identiteta te je u Sandrovoj i Markovoj tipografiji prepoznala vrhunski dizajn i kreativnost. S razlogom, pogotovo s obzirom na njihove godine - Marku je 26, Sandru 27 - jer za obojicom je impresivno dizajnersko iskustvo: Sandro, Zadranić, autor je brojnih dizajnerskih rješenja za velike domaće i inozemne klijente među kojima su Erste, Adris, HT, Guinness i mnogi drugi, prvo u agenciji Bunch, a potom kao art-direktor Brloga iz grupe Bruketa&Žinić, dok je Varaždinać Marko, koji se specijalizirao za tipografiju, asistent na Studiju dizajna te također samostalno radi za naručitelje iz Europe i regije. Naravno, posao s Louvreom obojici je dao snažan vjetar u leđa. Sandro je osnovao vlastiti dizajn studio SDDS (Sandro Dujmenović Design Studio) pred kojim je blistava budućnost, dok je Marko za svoj stručni rad dobio priznanje na kojem mu mogu pozavidjeti brojne starije kolege.

TANJA DEMAN, vizualna umjetnica

Od umjetnika mlade generacije Tanja Deman zasigurno je postigla najviše na međunarodnoj sceni. Premda je diplomirala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti, ova mlada Splitskaanka posvetila se fotografiji, fotokolažu, videu i javnim instalacijama, neprekidno dopunjujući svoja znanja i izlažući svoje radove u čijem su fokusu svjetlo i manipulacija slikama na studijskim boravcima i rezidencijama diljem svijeta, od Južne i Sjeverne Amerike do Europe i Južne Afrike. Njezin najzapaženiji rad zasigurno je golema instalacija na neboderu u Beču, koji je „odjenula“ u kolaž svojih fotografija kupaca snimljenih u Splitu, čije su nježne boje i poetična slika ljudi u opuštenom ljetnom miljeu prošle

godine uljepšali život brojnih stanovnika austrijske metropole. Jednako su zapažene i Tanjine serije fotokolaža *Collective Narratives* i *Temples of Culture*, kao i brojne svjetlosne instalacije i intervencije u javnom prostoru, za koje je dobila i brojna domaća i međunarodna priznanja, među kojima su nagrada publike na T-HT izložbi 2008. te nominacija za nagradu Radoslav Putar. Ovog mjeseca Tanja je u dubrovačkim galerijama Dulčić Masle Pulitika te Atelieru Pulitika izložila svoje fotokolaže iz serije „Hramovi kulture“ iz 2014. i „Kolektivni narativi“ iz 2013., a uskoro priprema novu seriju podvodnih fotografija, snimanje u Ujedinjenim Arapskim Emiratima i u pustinjama Namibije.

LONAC, street art umjetnik

Vjerojatno nema Zagrepčanina koji nije vidio barem jedan od njegovih velikih murala: od onog na zidu u Branimirovoj, gdje je napravio jedan od prvih murala, do velikih radova na oronulim zidovima fasada i pothodnika Peščenice, Trešnjevke i Novog Zagreba, poput onih pod naslovom *Time Catcher*, *Ribe*, *Xenofore*, *Allegory of Peace and War* ili jednog od posljednjih, *HeArbeats*, posebno dojmljivog, na kojem srce uklopljeno u okolne cijevi stvara dojam pulsiranja. Dvadesetosmogođišnji zagrebački *street art* umjetnik poznat pod nadimkom Lonac svojim (hiper)realističnim muralima/slikama sa sve prisutnijim elementima simbolizma i nadrealizma oslikao je i brojne fasade i zidove i u drugim našim gradovima i diljem svijeta, od Sarajeva do Bristola, kamo odlazi na poziv organizatora manifestacija *street art* umjetnosti. Na naše snimanje stigao je iz Cassina u Italiji, gdje je u tjedan dana naslikao mural *The Kiss*, autoportret čiji je poljubac prekinut odvojenim središnjim dijelom zida koji ga razdvaja od lica djevojke. Lonac je završio smjer grafike na Likovnoj akademiji u Zagrebu, i premda su murali njegov dominantni način izražavanja, u novije vrijeme radi i impresivne crno-bijele grafike u sitotisku. Prolaznost svojih radova smatra izazovom, umjetnošću samo uvjetno, u skladu s dinamičnim vremenom u kojem živimo. ●